Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/87/ES**

ze dne 13. října 2003

o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004	L 338	18	13.11.2004

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/87/ES

ze dne 13. října 2003

o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([3]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([4]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Zelená kniha o obchodování s emisemi skleníkových plynů v Evropské unii zahájila celoevropskou debatu o vhodnosti a možném fungování obchodování s emisemi skleníkových plynů v Evropské unii. Evropský program pro změnu klimatu zvažuje politiky a opatření Společenství v rámci procesu založeného na zahrnutí zájmů většího počtu zainteresovaných stran, včetně systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“) na základě Zelené knihy. Ve svých závěrech ze dne 8. března 2001 Rada uznala zvláštní důležitost Evropského programu pro změnu klimatu a prací založených na Zelené knize a zdůraznila naléhavou potřebu konkrétní akce na úrovni Společenství.

(2) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí zavedený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ([5]) určuje změnu klimatu jako prioritu k řešení a stanoví, že do roku 2005 bude pro celé Společenství vytvořen systém pro obchodování s emisemi. Uvedený program potvrzuje, že se Společenství zavazuje snížit emise skleníkových plynů do let 2008 až 2012 o 8 % v porovnání s hodnotami z roku 1990 a že z dlouhodobého hlediska je třeba snížit globální emise skleníkových plynů přibližně o 70 % v porovnání s hodnotami z roku 1990.

(3) Konečným cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, která byla schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ze dne 15. prosince 1993 o uzavření Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu ([6]), je dosáhnout stabi-

([1]) Úř. věst. C 75 E, 26.3.2002, s. 33.
([2]) Úř. věst. C 221, 17.9.2002, s. 27.
([3]) Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 59.
([4]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 10. října 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 18. března 2003 (Úř. věst. C 125 E, 27.5.2003, s. 72), rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 2. července 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. července 2003.
([5]) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

▼B

lizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která brání nebezpečným důsledkům vzájemného působení lidstva a klimatického systému.

(4) Po vstupu Kjótského protokolu v platnost, který byl schválen rozhodnutím Rady 2002/385/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropského společenství a společném plnění závazků z něj vyplývajících ([1]), budou Společenství a jeho členské státy zavázány ke snížení svých úhrnných antropogenních emisí skleníkových plynů, které jsou uvedeny v příloze A protokolu, o 8 % v období 2008 až 2012 v porovnání s hodnotami z roku 1990.

(5) Společenství a jeho členské státy se dohodly, že splní své závazky ohledně snížení antropogenních emisí skleníkových plynů podle Kjótského protokolu v souladu s rozhodnutím 2002/385/ES společně. Cílem této směrnice je přispět k efektivnějšímu plnění závazků Evropského společenství a jeho členských států prostřednictvím účinného evropského trhu s povolenkami na emise skleníkových plynů při současném co možná nejmenším snížení hospodářského rozvoje a zaměstnanosti.

(6) Rozhodnutí Rady 93/389/EHS ze dne 24. června 1993 o mechanismu monitorování emisí CO_2 a jiných skleníkových plynů ve Společenství ([2]) vytvořilo mechanismus pro monitorování emisí skleníkových plynů a hodnocení pokroku při plnění závazků ohledně těchto emisí. Tento mechanismus bude členským státům nápomocen při určování celkového množství povolenek, které mají být přiděleny.

(7) Předpisy Společenství týkající se přidělování povolenek členskými státy jsou nezbytné k zachování integrity vnitřního trhu a k zamezení narušení hospodářské soutěže.

(8) Členské státy by měly při přidělování povolenek přihlížet k potenciálu průmyslových činností ke snížení emisí.

(9) Členské státy mohou stanovit, že povolenky, které jsou platné pro pětileté období začínající v roce 2008, budou vydávány pouze osobám za zrušené povolenky, které odpovídají snížením emisí dosaženým těmito osobami na jejich státním území během tříletého období začínajícího v roce 2005.

(10) Počínaje uvedeným pětiletým obdobím budou převody povolenek na jiný členský stát zahrnovat odpovídající změny jednotek přiděleného množství podle Kjótského protokolu.

(11) Členské státy zajistí, aby provozovatelé některých specifikovaných činností měli povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a aby monitorovali své emise skleníkových plynů specifikovaných ve vztahu k těmto činnostem a podávali o nich zprávy.

(12) Členské státy by měly stanovit pravidla ohledně sankcí uplatňovaných při porušení této směrnice a zajistit jejich provádění. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a dostatečně odrazující.

(13) Pro zajištění transparentnosti by veřejnost měla mít přístup k informacím o přidělování povolenek a o výsledcích monitorování emisí, pouze s výhradou omezení stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí ([3]).

(14) Členské státy by měly předložit zprávu o provádění této směrnice vypracovanou na základě směrnice Rady 91/692/EHS ze dne

([1]) Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 167, 9.7.1993, s. 31. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 1999/296/ES (Úř. věst. L 117, 5.5.1999, s. 35).
([3]) Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼B

23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí ([1]).

(15) K zahrnutí dalších zařízení do systému Společenství by mělo docházet v souladu s ustanoveními této směrnice, čímž může být systém Společenství rozšířen na emise skleníkových plynů jiných než oxid uhličitý, mimo jiné pocházející z průmyslu zpracovávajícího hliník a z chemického průmyslu.

(16) Tato směrnice by neměla bránit žádnému členskému státu, aby zachoval v platnosti nebo si vytvořil národní systémy pro obchodování, které regulují emise skleníkových plynů z činností jiných, než jsou činnosti uvedené v příloze 1 nebo zahrnuté do systému Společenství, nebo ze zařízení dočasně vyňatých ze systému Společenství.

(17) Členské státy se mohou účastnit mezinárodního obchodu s emisemi jako strany Kjótského protokolu s jakoukoli jinou stranou uvedenou v příloze B uvedeného protokolu.

(18) Propojení systému Společenství se systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů ve třetích zemích zvýší efektivnost nákladů při dosahování cílů Společenství pro snížení emisí, jak je stanoveno v rozhodnutí 2002/358/ES o společném plnění závazků.

(19) Mechanismy založené na projektech, včetně „Joint Implementation“ (JI) a „Clean Development Mechanism“ (CDM), jsou důležité k dosažení cílů jak snížení globálních emisí skleníkových plynů, tak zvýšení z hlediska nákladů efektivního fungování systému Společenství. V souladu s příslušnými ustanoveními Kjótského protokolu a Marrákešských dohod by použití těchto mechanismů mělo být doplňkové k vnitrostátním opatřením a vnitrostátní opatření budou proto představovat důležitý prvek vynakládaného úsilí.

(20) Tato směrnice podpoří používání technologií, které účinněji využívají energii, včetně technologie kombinované výroby tepla a elektřiny (kogenerace), a které produkují méně emisí na jednotku výstupu, zatímco budoucí směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře kogenerace založené na poptávce po užitkovém teple na vnitřním trhu s energií bude specificky podporovat technologii kombinované výroby tepla a elektřiny.

(21) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ([2]) vytváří obecný rámec pro prevenci a omezování znečištění, jehož prostřednictvím mohou být vydávána povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Směrnice Rady 96/61/ES by měla být změněna tak, aby se zajistilo, že mezní hodnoty emisí nejsou stanoveny pro přímé emise skleníkových plynů ze zařízení podléhajících této směrnici a aby se členské státy mohly rozhodnout, že nebudou ukládat požadavky vztahující se k účinnému využívání energie spalovacími jednotkami nebo jinými jednotkami vypouštějícími oxid uhličitý na místě, kde se tyto jednotky nacházejí, aniž jsou dotčeny jiné požadavky podle směrnice 96/61/ES.

(22) Tato směrnice je slučitelná s Rámcovou úmluvou Organizace spojených národů o změně klimatu a s Kjótským protokolem. Je třeba ji přezkoumat na základě vývoje v této souvislosti a přihlížet při tom ke zkušenostem získaným při jejím provádění a k pokroku dosaženému při monitorování emisí skleníkových plynů.

(23) Obchodování s povolenkami na emise by mělo tvořit část obsažného a souvislého balíku politik a opatření prováděných na

([1]) Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48.
([2]) Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

úrovni členských států a na úrovni Společenství. Aniž je dotčeno uplatňování článků 87 a 88 Smlouvy, mohou členské státy v případě činností, které spadají pod systém Společenství, zvážit důsledky regulačních, daňových nebo jiných politik určených k dosažení týchž cílů. Přezkum této směrnice by měl posoudit rozsah, ve kterém byly tyto cíle dosaženy.

(24) Vybírání daní může v rámci národní politiky představovat nástroj k omezení emisí ze zařízení, která byla dočasně vyňata.

(25) Politiky a opatření je třeba provádět na úrovni členských států a na úrovni Společenství pro všechna odvětví hospodářství Evropské unie a ne pouze v odvětvích průmyslu a energetiky, aby se dosáhla podstatná snížení emisí. Komise by měla zejména zvažovat politiky a opatření na úrovni Společenství v oblasti dopravy tak, aby tato oblast výrazně přispěla ke splnění závazků týkajících se změny klimatu, které pro Společenství a jeho členské státy vyplývají z Kjótského protokolu.

(26) Bez ohledu na mnohostranný potenciál mechanismů založených na trhu by měla být strategie Evropské unie pro zmírnění změny klimatu postavena na rovnováze mezi systémem Společenství a jinými typy akcí Společenství, národních a mezinárodních akcí.

(27) Tato směrnice uznává základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.

(28) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi. ([1])

(29) Kritéria 1, 5 a 7 přílohy III nemohou být změněna prostřednictvím postupu projednávání ve výborech, a proto by se měly změny pro období po roce 2012 provést výhradně postupem spolurozhodování.

(30) Protože cíle navrhovaného opatření, totiž vytvoření systému Společenství, nemůže být dosaženo uspokojivě individuálně jednajícími členskými státy, a proto z důvodů jeho rozsahu a účinků jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekročí rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“), aby se podpořilo snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a ekonomicky účinným.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na emise z činností uvedených v příloze I a na skleníkové plyny uvedené v příloze II.

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky podle směrnice 96/61/ES.

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

a) „povolenkou“ rozumí povolení vypouštět jednu tunu ekvivalentu oxidu uhličitého po specifikované období, přičemž toto povolení je platné pouze pro účely splnění požadavků této směrnice a je převoditelné v souladu s ustanoveními této směrnice;

b) „emisemi“ rozumí uvolňování skleníkových plynů do atmosféry ze zdrojů v zařízení;

c) „skleníkovými plyny“ rozumějí plyny uvedené v příloze II;

d) „povolením k vypouštění emisí skleníkových plynů“ rozumí povolení vydané v souladu s články 5 a 6;

e) „zařízením“ rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění;

f) „provozovatelem“ rozumí jakákoli osoba, která zařízení provozuje nebo řídí, nebo pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení;

g) „osobou“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba;

h) „novým účastníkem na trhu“ rozumí jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I, které po oznámení národního alokačního plánu Komisi obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů nebo aktualizované povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů z důvodů změn v povaze nebo fungování zařízení nebo po jeho rozšíření;

i) „veřejností“ rozumí jedna či více osob a v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí sdružení, organizace nebo skupiny osob;

j) „tunou ekvivalentu oxidu uhličitého“ rozumí jedna metrická tuna oxidu uhličitého (CO_2)nebo množství jakéhokoli jiného skleníkového plynu uvedeného v příloze II s ekvivalentním potenciálem globálního oteplování;

▼M1

k) „stranou přílohy I“ rozumí strana uvedená v příloze I Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), jež ratifikovala Kjótský protokol, jak je uvedeno v čl. 1 bodě 7 Kjótského protokolu;

l) „projektovou činností“ rozumí projektová činnost schválená jednou nebo více stranami přílohy I v souladu s článkem 6 nebo článkem 12 Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

m) „jednotkou snížení emisí“ nebo „ERU“ rozumí jednotka vydaná podle článku 6 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

n) „certifikovaným snížením emisí“ nebo „CER“ rozumí jednotka vydaná podle článku 12 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu.

▼B

Článek 4

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Členské státy zajistí, že od 1. ledna 2005 žádné zařízení nebude provozovat činnosti uvedené v příloze I, při kterých vznikají emise specifické pro tyto činnosti, pokud provozovatel nemá povolení udělené příslušným orgánem v souladu s články 5 a 6 nebo pokud nebylo zařízení dočasně vyňato ze systému Společenství podle článku 27.

Článek 5

Žádosti o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Žádost o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů podaná u příslušného orgánu obsahuje popis:

a) zařízení a jeho činností včetně používané technologie;

b) surovin a pomocných materiálů, jejichž používání pravděpodobně povede k emisím plynů uvedených v příloze I;

c) zdrojů emisí plynů uvedených v příloze I ze zařízení a

d) opatření plánovaných k monitorování emisí a jejich vykazování v souladu s pokyny přijatými podle článku 14.

Žádost musí též obsahovat shrnutí údajů, bez technických podrobností, které jsou uvedeny v prvním pododstavci.

Článek 6

Podmínky a obsah povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

1. Příslušný orgán udělí povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, kterým se povoluje vypouštět skleníkové plyny z celého zařízení nebo jeho části, pokud je přesvědčen, že provozovatel je schopen emise monitorovat a podávat o nich zprávu.

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů se může vztahovat na jedno či více zařízení na tomtéž místě, která jsou provozována týmž provozovatelem.

2. Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů obsahuje tyto údaje:

a) jméno a adresu provozovatele;

b) popis činností a emisí ze zařízení;

c) požadavky týkající se monitorování, s uvedením podrobností metody a frekvence monitorování;

d) požadavky týkající se podávání zpráv;

e) povinnost vyřadit povolenky ve výši rovnající se celkovým emisím zařízení v každém kalendářním roce, ověřené podle článku 15, do čtyř měsíců po konci uvedeného roku.

Článek 7

Změny zařízení

Provozovatel uvědomí příslušný orgán o jakýchkoli plánovaných změnách v povaze nebo fungování zařízení nebo o jeho rozšíření, které mohou vyžadovat aktualizaci povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Příslušný orgán povolení případně aktualizuje. Pokud dojde ke změně totožnosti provozovatele zařízení, příslušný orgán

▼B

aktualizuje povolení a zahrne do něj jméno a adresu nového provozovatele.

Článek 8

Koordinace se směrnicí 96/61/ES

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby u zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I směrnice 96/61/ES, byly podmínky a postupy pro udělení povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů koordinovány s podmínkami a postupy pro udělení povolení stanovenými v uvedené směrnici. Požadavky článků 5, 6 a 7 této směrnice mohou být začleněny do postupů stanovených ve směrnici 96/61/ES.

Článek 9

Národní alokační plán

1. Členské státy vytvoří pro každé období uvedené v čl. 11 odst. 1 a 2 národní plán uvádějící celkové množství povolenek, které mají v úmyslu přidělit pro uvedené období, a způsob, jak je zamýšlí přidělit. Plán je založen na objektivních a transparentních kritériích, včetně kritérií uvedených v příloze III, přičemž se náležitě přihlédne k připomínkám veřejnosti. Aniž je dotčena Smlouva, Komise vypracuje nejpozději do 31. prosince 2003 pokyny k provádění kritérií uvedených v příloze III.

Pro období uvedené v čl. 11 odst. 1 se plán zveřejní a oznámí Komisi a ostatním členským státům nejpozději do 31. března 2004. Pro následující období se plán zveřejní a oznámí Komisi a ostatním členským státům nejpozději 18 měsíců před začátkem příslušného období.

2. Národní alokační plán se posoudí ve výboru uvedeném v čl. 23 odst. 1.

3. Do tří měsíců po oznámení národního alokačního plánu členským státem podle odstavce 1 může Komise plán nebo jeho jakoukoli část odmítnout z důvodu neslučitelnosti s kritérii uvedenými v příloze III nebo s článkem 10. Členský stát učiní rozhodnutí podle čl. 11 odst. 1 nebo 2 pouze tehdy, pokud Komise přijme navržené změny. Odmítavé rozhodnutí musí Komise odůvodnit.

Článek 10

Způsob přidělování (alokace)

Pro tříleté období počínající dnem 1. ledna 2005 členské státy přidělí alespoň 95 % povolenek zdarma. Pro pětileté období počínající dnem 1. ledna 2008 členské státy přidělí alespoň 90 % povolenek zdarma.

Článek 11

Přidělování (alokace) a vydávání povolenek

1. Pro tříleté období počínající dnem 1. ledna 2005 rozhodne každý členský stát o celkovém množství povolenek, které přidělí pro uvedené období, a o přidělení těchto povolenek provozovateli každého zařízení. Toto rozhodnutí se učiní alespoň tři měsíce před začátkem období a bude založeno na národním alokačním plánu vytvořeném podle článku 9 a v souladu s článkem 10, přičemž se náležitě přihlédne k připomínkám veřejnosti.

2. Pro pětileté období počínající dnem 1. ledna 2008 a pro každé následující pětileté období rozhodne každý členský stát o celkovém

▼B

množství povolenek, které přidělí pro uvedené období, a zahájí postup přidělování těchto povolenek provozovateli každého zařízení. Toto rozhodnutí se učiní alespoň 12 měsíců před začátkem příslušného období a bude založeno na národním alokačním plánu vytvořeném podle článku 9 a v souladu s článkem 10, přičemž se náležitě přihlédne k připomínkám veřejnosti.

3. Rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 musí být v souladu s požadavky Smlouvy, a zejména s články 87 a 88. Při rozhodování o přidělování přihlíží členské státy k potřebě poskytnout přístup k povolenkám novým účastníkům na trhu.

4. Příslušný orgán vydá část z celkového množství povolenek do 28. února každého roku období uvedeného v odstavci 1 nebo 2.

▼M1

Článek 11a

Použití CER a ERU z projektových činností v systému Společenství

1. S výhradou odstavce 3 mohou členské státy provozovatelům umožnit používat CER a ERU z projektových činností v systému Společenství v každém z období uvedených v čl. 11 odst. 2 až do procenta přídělu povolenek každému zařízení, které každý členský stát určí ve svém národním alokačním plánu pro dané období. Toto se uskuteční vydáním a okamžitým vyřazením povolenky členským státem výměnou za jednu CER nebo ERU, jež má provozovatel v registru svého členského státu.

2. S výhradou odstavce 3 mohou členské státy provozovatelům umožnit používat CER z projektových činností v systému Společenství v období uvedeném v čl. 11 odst. 1. Toto se uskuteční vydáním a okamžitým vyřazením povolenky členským státem výměnou za jednu CER. Členské státy zruší CER, jež provozovatelé použili v období uvedeném v čl. 11 odst. 1.

3. Všechny CER a ERU, které jsou vydány a mohou být použity podle UNFCCC a Kjótského protokolu a následných rozhodnutí přijatých na jejich základě, mohou být použity v systému Společenství,

a) kromě toho, že s ohledem na skutečnost, že v souladu s UNFCCC a s Kjótským protokolem a následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě se členské státy při plnění svých závazků podle čl. 3 odst. 1 Kjótského protokolu a podle rozhodnutí 2002/358/ES zdržují používání CER a ERU vytvořených v jaderných zařízeních, se provozovatelé musí zdržet používání CER a ERU vytvořených v těchto zařízeních v systému Společenství v období uvedeném v čl. 11 odst. 1 a v prvním pětiletém období uvedeném v čl. 11 odst. 2,

a

b) s výjimkou CER a EUR z činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví.

Článek 11b

Projektové činnosti

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že základní linie pro projektové činnosti, jak jsou vymezeny následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu, prováděné v zemích, jež podepsaly s Unií smlouvu o přistoupení, byly zcela v souladu s *acquis communataire*, včetně dočasných odchylek stanovených v dané smlouvě o přistoupení.

2. Nestanoví-li odstavce 3 a 4 jinak, zajistí členské státy hostící projektové činnosti, aby žádné ERU ani CER nebyly vydány pro snížení

▼M1

nebo omezení emisí skleníkových plynů ze zařízení, na která se vztahuje tato směrnice.

3. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež přímo snižují nebo omezují emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud provozovatel tohoto zařízení zruší stejný počet povolenek.

4. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež nepřímo snižují nebo omezují úroveň emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud byl stejný počet povolenek zrušen v registru členského státu původu ERU nebo CER.

5. Členský stát, který umožňuje soukromým nebo veřejným subjektům účast na projektových činnostech, zůstává odpovědný za plnění svých závazků podle UNFCCC a Kjótského protokolu a zajistí, aby byla tato účast v souladu s odpovídajícími obecnými zásadami, způsoby a postupy přijatými podle UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

6. V případě projektových činností výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 20 MW členské státy při schvalování těchto projektových činností zajistí, aby byla během rozvoje těchto projektových činností dodržena náležitá mezinárodní kritéria a obecné směry, včetně těch obsažených ve zprávě Světové komise pro přehrady z dubna 2000 nazvané „Přehrady a rozvoj — nový rámec pro rozhodování“.

7. Prováděcí předpisy k odstavcům 3 a 4, zejména s ohledem na zamezení dvojího započtení, a veškeré další předpisy nezbytné k provedení odstavce 5, splní-li hostící strana všechny požadavky způsobilosti pro projektové činnosti JI, budou přijaty postupem podle čl. 23 odst. 2.

▼B

Článek 12

Převod, vyřazení a zrušení povolenek

1. Členské státy zajistí, aby povolenky mohly být převáděny mezi:

a) osobami v rámci Společenství;

b) osobami v rámci Společenství a osobami ve třetích zemích, kde jsou tyto povolenky uznávány v souladu s postupem uvedeným v článku 25, bez jiných omezení, než jsou omezení obsažená v této směrnici nebo přijatá na jejím základě.

2. Členské státy zajistí, aby povolenky vydávané příslušným orgánem jiného členského státu byly uznávány pro účely splnění povinností provozovatele podle odstavce 3.

3. Členské státy zajistí, aby nejpozději do 30. dubna každého roku provozovatel každého zařízení vyřadil počet povolenek rovnající se celkovým emisím z uvedeného zařízení během předchozího kalendářního roku, ověřeným podle článku 15, a aby uvedené povolenky byly následně zrušeny.

4. Členské státy podniknou nezbytné kroky k zajištění toho, že povolenky budou kdykoli zrušeny na žádost osoby, která je jejich držitelem.

Článek 13

Platnost povolenek

1. Povolenky jsou platné pro emise během období uvedeného v čl. 11 odst. 1 nebo 2, pro které byly vydány.

▼B

2. Čtyři měsíce po začátku prvního pětiletého období uvedeného v čl. 11 odst. 2 příslušný orgán zruší povolenky, které již nejsou platné a nebyly vyřazeny a zrušeny v souladu s čl. 12 odst. 3.

Členské státy mohou vydávat povolenky osobám pro probíhající období, aby nahradily povolenky, které měly tyto osoby v držení a které byly zrušeny v souladu s prvním pododstavcem.

3. Čtyři měsíce po začátku každého následujícího pětiletého období uvedeného v čl. 11 odst. 2 příslušný orgán zruší povolenky, které již nejsou platné a nebyly vyřazeny a zrušeny v souladu s čl. 12 odst. 3.

Členské státy vydávají povolenky osobám pro probíhající období, aby nahradily povolenky, které měly tyto osoby v držení a které byly zrušeny v souladu s prvním pododstavcem.

Článek 14

Pokyny pro monitorování emisí a jejich vykazování

1. Do 30. září 2003 přijme Komise v souladu s postupem podle čl. 23 odst. 2 pokyny pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů specifikovaných ve vztahu k činnostem uvedeným v příloze I, přičemž emise vznikají v důsledku těchto činností. Tyto pokyny jsou založeny na zásadách pro monitorování a vykazování uvedených v příloze IV.

2. Členské státy zajistí, aby emise byly monitorovány podle těchto pokynů.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel zařízení v souladu s těmito pokyny podal příslušnému orgánu zprávu o emisích z uvedeného zařízení během každého kalendářního roku po skončení uvedeného roku.

Článek 15

Ověřování

1. Členské státy zajistí, aby zprávy, které provozovatelé předložili podle čl. 14 odst. 3, byly ověřeny v souladu s kritérii stanovenými v příloze V a aby o tom byl příslušný orgán informován.

Členské státy zajistí, aby provozovatel, jehož zpráva nebyla do 31. března každého roku se zřetelem na emise předchozího roku posouzena jako uspokojující v souladu s kritérii stanovenými v příloze V, nemohl provádět další převody povolenek do doby, než bude zpráva uvedeného provozovatele posouzena jako uspokojující.

Článek 16

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí uplatňovaných při porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a učiní opatření nezbytná k zajištění provádění těchto pravidel. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a dostatečně odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi nejpozději do 31. prosince 2003 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny, které se jich dotýkají.

2. Členské státy zajistí, aby byla zveřejněna jména provozovatelů, kteří porušují požadavky na vyřazení dostačujícího množství povolenek podle čl. 12 odst. 3.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel, který do 30. dubna každého roku nevyřadí dostačující množství povolenek ke krytí svých

▼B

emisí během předchozího roku, musel zaplatit pokutu za překročení emisí. Pokuta za překročení emisí činí 100 EUR za každou tunu ekvivalentu oxidu uhličitého vypuštěnou zařízením, pro které provozovatel nevyřadil povolenky. Platba pokuty za překročení emisí nezprošťuje provozovatele povinnosti vyřadit povolenky ve výši tohoto překročení emisí, až bude vyřazovat povolenky pro následující kalendářní rok.

4. Během tříletého období počínajícího dnem 1. ledna 2005 členské státy uplatní nižší pokutu za překročení emisí ve výši 40 EUR za každou tunu ekvivalentu oxidu uhličitého vypuštěnou zařízením, pro které provozovatel nevyřadil povolenky. Platba pokuty za překročení emisí nezprošťuje provozovatele povinnosti vyřadit povolenky ve výši tohoto překročení emisí, až bude vyřazovat povolenky pro následující kalendářní rok.

▼M1

Článek 17

Přístup k informacím

Rozhodnutí o přidělování povolenek, informace o projektových činnostech, kterých se členský stát účastní nebo na kterých umožňují účast soukromým nebo veřejným subjektům, a zprávy o emisích, které je třeba předat podle povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a které jsou v držení příslušného orgánu, jsou zpřístupněny veřejnosti v souladu se směrnicí 2003/4/ES.

▼B

Článek 18

Příslušný orgán

Členské státy učiní vhodné správní úpravy k provádění této směrnice, včetně jmenování vhodného příslušného orgánu nebo orgánů. Tam, kde je jmenováno více příslušných orgánů než jeden, musí být práce těchto orgánů prováděná v rámci této směrnice koordinována.

▼M1

Členské státy zejména zajistí koordinaci mezi svým styčným bodem určeným pro schválení projektových činností podle čl. 6 odst. 1 písm. a) Kjótského protokolu a svým vnitrostátním orgánem určeným pro provádění článku 12 Kjótského protokolu, určenými v souladu s následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

▼B

Článek 19

Registr

1. Členské státy vytvoří a vedou registr k zajištění přesné evidence vydávání, držení, převádění a rušení povolenek. Členské státy mohou vést své registry v konsolidovaném systému společně s jedním nebo více jinými členskými státy.

2. Každá osoba může být držitelem povolenek. Registr je přístupný veřejnosti a obsahuje oddělené účty k zaznamenání povolenek držených každou osobou, které jsou povolenky vydávány nebo od které jsou převáděny.

3. K provádění této směrnice přijme Komise v souladu s postupem podle čl. 23 odst. 2 nařízení týkající se normalizovaného a bezpečného systému registrů ve formě standardizovaných elektronických databází obsahujících společné datové prvky ke sledování vydávání, držení, převádění a rušení povolenek, k zajištění přístupu veřejnosti a přiměřené důvěrnosti údajů a k zajištění toho, aby nedocházelo

▼B

k žádným převodům neslučitelným s povinnostmi vyplývajícími z Kjótského protokolu. ►M1 Toto nařízení rovněž zahrnuje ustanovení o používání a identifikaci CER a ERU v systému Společenství a ustanovení o monitorování úrovně tohoto používání. ◄

Článek 20

Ústřední správce

1. Komise jmenuje ústředního správce, aby vedl nezávislý protokol transakcí sloužící k zaznamenávání vydávání, převádění a rušení povolenek.

2. Ústřední správce provádí automatickou kontrolu každé transakce v registrech prostřednictvím tohoto nezávislého protokolu transakcí, aby zajistil, že neexistují žádné nesrovnalosti ve vydávání, převádění a rušení povolenek.

3. Pokud jsou při automatické kontrole zjištěny nesrovnalosti, ústřední správce o tom informuje dotyčný členský stát nebo dotyčné členské státy, které nezaregistrují danou transakci nebo jakékoli další transakce vztahující se k daným povolenkám, dokud nebudou nesrovnatelnosti vyřešeny.

Článek 21

Vykazování členskými státy

1. Každý rok předkládají členské státy Komisi zprávu o uplatňování této směrnice. ►M1 Tato zpráva se zejména zabývá úpravami pro přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozem registrů, uplatňováním pokynů pro monitorování a vykazování, ověřováním a otázkami týkajícími se dodržování této směrnice a případně nakládáním s povolenkami z daňového hlediska. ◄První zpráva se zašle Komisi do 30. června 2005. Zpráva se vypracuje na základě dotazníku nebo osnovy navržených Komisí postupem podle článku 6 směrnice 91/692/EHS. Dotazník nebo osnova se zašle členským státům nejpozději šest měsíců před termínem pro předání první zprávy.

2. Na základě zpráv uvedených v odstavci 1 Komise zveřejní zprávu o uplatňování této směrnice do tří měsíců od obdržení zpráv od členských států.

▼M1

3. Komise organizuje výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států o vývoji v oblasti přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozu registrů, monitorování, vykazování, ověřování a dodržování této směrnice.

Článek 21a

Podpora činnosti budování kapacit

V souladu s UNFCCC, Kjótským protokolem a veškerými následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě usilují Komise a členské státy o podporu činnosti budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím, aby jim pomohly plně využít JI a CDM takovým způsobem, který podpoří jejich strategie udržitelného rozvoje, a usnadnily závazky subjektů v rozvoji a v provádění projektů JI a CDM.

▼B

Článek 22

Změny přílohy III

S přihlédnutím ke zprávám stanoveným v článku 21 a zkušenostem z uplatňování této směrnice může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2 změnit přílohu III, s výjimkou kritérií 1, 5 a 7, pro období od roku 2008 do roku 2012.

Článek 23

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 8 rozhodnutí 93/389/EHS.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 24

Postupy pro jednostranné zahrnutí dodatečných činností a plynů

1. Od roku 2008 mohou členské státy používat obchodování s povolenkami na emise v souladu s touto směrnicí pro činnosti, zařízení a skleníkové plyny, které nejsou uvedeny v příloze I, pokud je zahrnutí těchto činností, zařízení a skleníkových plynů schváleno Komisí v souladu s postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2 s přihlédnutím ke všem relevantním kritériím, zejména vlivům na vnitřní trh, možným narušením hospodářské soutěže, environmentálnímu dopadu úpravy a spolehlivosti plánovaného systému monitorování a vykazování.

Od roku 2005 mohou členské státy za stejných podmínek používat obchodování s povolenkami na emise pro zařízení provádějící činnosti stanovené v příloze I, u kterých se nedosahuje mezních hodnot stanovených v uvedené příloze.

2. Povolenky přidělované zařízením provádějícím tyto činnosti se specifikují v národním alokačním plánu uvedeném v článku 9.

3. Komise může z vlastního podnětu nebo musí na žádost členského státu přijmout pokyny pro monitorování a vykazování emisí z činností, zařízení a skleníkových plynů, které nejsou uvedeny v příloze I, v souladu s postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2, pokud monitorování a vykazování těchto emisí mohou být prováděny s dostatečnou přesností.

4. V případě, že jsou tato opatření zavedena, přezkumy prováděné podle článku 30 také posuzují, zda by měla být změněna příloha I, aby se zahrnuly emise z těchto činností harmonizovaným způsobem pro celé Společenství.

Článek 25

Propojení s jinými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů

1. Je žádoucí uzavřít dohody se třetími zeměmi uvedenými v příloze B Kjótského protokolu, které protokol ratifikovaly, aby se zajistilo vzájemné uznávání povolenek mezi systémem Společenství a jinými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů v souladu s pravidly stanovenými v článku 300 Smlouvy.

▼B

2. Pokud byla uzavřena dohoda uvedená v odstavci 1, vypracuje Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2 nezbytné předpisy pro vzájemné uznávání povolenek podle uvedené dohody.

Článek 26

Změna směrnice 96/61/ES

V čl. 9 odst. 3 směrnice 96/61/ES se vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Pokud jsou emise skleníkových plynů ze zařízení uvedeny v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (*) ve vztahu k činnosti prováděné v uvedeném zařízení, povolení neobsahuje mezní hodnoty emisí pro přímé emise uvedeného plynu, ledaže je to nezbytné pro zajištění toho, že se nezpůsobí žádné podstatné místní znečistění životního prostředí.

Členské státy se mohou rozhodnout, že pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES nestanoví požadavky týkající se energetické účinnosti s ohledem na spalovací jednotky nebo jiné jednotky emitující oxid uhličitý v místě, kde se zařízení nachází.

Pokud je to nezbytné, příslušné orgány patřičně pozmění povolení.

Tři předchozí pododstavce se neuplatňují na zařízení dočasně vyňatá ze systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES.

(*) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.“

Článek 27

Dočasné vynětí některých zařízení

1. Členské státy mohou požádat Komisi o dočasné vynětí zařízení ze systému Společenství nejvýše do 31. prosince 2007. V každé žádosti je třeba uvést všechna taková zařízení a žádost se zveřejňuje.

2. Pokud po zvážení všech připomínek veřejnosti k uvedené žádosti Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2 rozhodne, že zařízení:

a) v důsledku národních politik omezují svoje emise ve stejné míře, v jaké by tak činila, kdyby podléhala ustanovením této směrnice;

b) podléhají požadavkům na monitorování, vykazování a ověřování, které jsou rovnocenné požadavkům stanoveným podle článků 14 a 15 a

c) v případě neplnění národních požadavků podléhají sankcím, které jsou přinejmenším rovnocenné sankcím uvedeným v čl. 16 odst. 1 a 4;

stanoví dočasné vynětí těchto zařízení ze systému Společenství.

Je třeba zajistit, aby nedošlo k žádnému narušení vnitřního trhu.

Článek 28

Sdružení zařízení

1. Členské státy mohou povolit provozovatelům zařízení, která provádějí jednu z činností uvedených v příloze I, aby v souladu

▼B

s odstavci 2 až 6 tohoto článku vytvořili sdružení zařízení provozujících stejnou činnost na období uvedené v čl. 11 odst. 1 nebo na první pětileté období uvedené v čl. 11 odst. 2.

2. Provozovatelé provádějící činnost uvedenou v příloze I, kteří chtějí vytvořit sdružení, podají žádost příslušnému orgánu, přičemž uvedou zařízení a dobu, pro kterou chtějí sdružení vytvořit, a poskytnou důkazy, že správce bude schopen splnit povinnosti uvedené v odstavcích 3 a 4.

3. Provozovatelé, kteří chtějí vytvořit sdružení, jmenují správce:

a) pro kterého se odchylně od článku 11 vydá celkové množství povolenek vypočtených na každé jednotlivé zařízení provozovatelů;

b) který je odchylně od čl. 6 odst. 2 písm. e) a čl. 12 odst. 3 odpovědný za vyřazení povolenek rovnajících se celkovým emisím ze zařízení ve sdružení;

c) který nesmí provádět další převody v případě, že zpráva provozovatele nebyla v souladu s čl. 15 odst. 2 posouzena jako uspokojivá.

4. Odchylně od čl. 16 odst. 2, 3 a 4 podléhá správce sankcím použitelným pro případ porušení požadavků vyřadit dostatečné množství povolenek k pokrytí celkových emisí ze zařízení ve sdružení.

5. Členský stát, který hodlá povolit vytvoření jednoho nebo více sdružení, předloží Komisi žádost uvedenou v odstavci 2. Aniž je dotčena Smlouva, může Komise do tří měsíců od doručení zamítnout žádost, která nesplňuje požadavky této směrnice. Takové rozhodnutí je třeba odůvodnit. V případě zamítnutí může členský stát povolit vytvoření sdružení, pouze pokud Komise přijme navrhované změny.

6. Pokud správce nesplní sankce uvedené v odstavci 4, odpovídá každý provozovatel zařízení ve sdružení podle čl. 12 odst. 3 a článku 16 za emise z vlastního zařízení.

Článek 29

Vyšší moc

1. Během období uvedeného v čl. 11 odst. 1 mohou členské státy požádat Komisi, aby některým zařízením vydala další povolenky v případech vyšší moci. Komise určí, zda je vyšší moc prokázána, a v takovém případě povolí vydání dalších, nepřevoditelných povolenek dotyčným členským státem pro provozovatele uvedených zařízení.

2. Aniž je dotčena Smlouva, sestaví Komise nejpozději do 31. prosince 2003 pokyny, v nichž jsou popsány okolnosti, za kterých je vyšší moc prokázána.

Článek 30

Přezkum a další vývoj

1. Na základě pokroku dosaženého při monitorování emisí skleníkových plynů může Komise do 31. prosince 2004 učinit návrh Evropskému parlamentu a Radě, aby změnily přílohu I tak, že do ní zahrnou jiné činnosti a emise jiných skleníkových plynů uvedených v příloze II.

2. Na základě zkušeností s uplatňováním této směrnice a na základě pokroku dosaženého při monitorování emisí skleníkových plynů a ve světle vývoje v mezinárodních souvislostech vypracuje Komise zprávu o uplatňování této směrnice, ve které bude posuzovat:

a) jak a zda by měla být změněna příloha I, aby zahrnovala další relevantní odvětví, mimo jiné odvětví chemického průmyslu, zpracování hliníku a oblast dopravy, jiné činnosti a emise jiných skleníkových plynů uvedených v příloze II, s cílem zlepšit ekonomickou účinnost systému;

▼B

b) vztah mezi obchodováním s povolenkami na emise na úrovni Společenství a mezinárodním obchodováním s emisními kvótami, které začne v roce 2008;

c) další harmonizaci metody přidělování (včetně dražeb pro období po roce 2012) a kritérií pro národní alokační plán uvedených v příloze III;

▼M1

d) využití kreditů z projektových činností, včetně potřeby harmonizovat povolené používání ERU a CER v systému Společenství;

▼B

e) vztah mezi obchodováním s emisemi a dalšími politikami a opatřeními prováděnými na úrovni členských států a Společenství, včetně zdanění, které sledují tytéž cíle;

f) zda je vhodné, aby pro Společenství existoval jediný registr;

g) úroveň sankcí za překročení emisí s přihlédnutím mimo jiné k inflaci;

h) fungování trhu s povolenkami, zvláště s přihlédnutím k jakémukoli možnému narušení trhu;

i) jak přizpůsobit systém Společenství rozšířené Evropské unii;

j) sdružování zařízení;

k) praktičnost vývoje referenčních úrovní („benchmarks“) platných po celém území Společenství jako základu pro přidělování, přičemž se přihlédne k nejlepším dostupným technikám a analýzám efektivnosti nákladů;

▼M1

l) dopad mechanismů založených na projektech na hostitelské země, zejména na jejich rozvojové cíle, zda byly schváleny projekty JI a CDM výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 500 MW, jež mají nepříznivý vliv na životní prostředí nebo nepříznivé sociální dopady, a budoucí používání CER a ERU z projektových činností výroby hydroelektrické energie v systému Společenství;

m) podpora úsilí budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím;

n) způsoby a postupy pro schvalování domácích projektových činností členskými státy a pro vydávání povolenek na základě snížení nebo omezení emisí vyplývajících z těchto činností od roku 2008;

o) technická ustanovení týkající se dočasnosti kreditů a omezení způsobilosti u projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví na 1 %, jak stanoví rozhodnutí 17/CP.7, a dále ustanovení související s výsledkem vyhodnocení potencionálních rizik spojených s používáním geneticky modifikovaných organismů nebo potencionálně útočných cizích druhů v rámci projektových činností zalesňování a obnovy lesů, aby provozovatelům umožnily používat CER a ERU z projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví v systému Společenství od roku 2008 v souladu s rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC a Kjótského protokolu.

▼B

Komise předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 30. června 2006, případně s připojenými příslušnými návrhy.

▼M1

3. Před každým obdobím uvedeným v čl. 11 odst. 2 zveřejní každý členský stát ve svém národním alokačním plánu zamýšlené používání ERU a CER a procento přídělu povolenek každému zařízení, do nějž mohou provozovatelé používat ERU a CER v systému Společenství

▼M1

v tomto období. Celkové používání ERU a CER musí být v souladu s odpovídajícími závazky doplňkovosti podle Kjótského protokolu a UNFCCC a rozhodnutí přijatých na jejich základě.

V souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismech pro monitorování emisí skleníkových plynů Společenství a pro provádění Kjótského protokolu ([14]) podávají členské státy Komisi každé dva roky zprávu o tom, do jaké míry domácí aktivity skutečně představují významný prvek úsilí vynaloženého na úrovni členského státu a do jaké míry používání mechanismů založených na projektech skutečně doplňuje domácí aktivity, a o poměru mezi nimi v souladu s odpovídajícími ustanoveními Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na jeho základě. Komise o tom podá zprávu v souladu s článkem 5 uvedeného rozhodnutí. Komise na základě této zprávy případně předloží legislativní nebo jiné návrhy k doplnění předpisů přijatých členskými státy, aby zajistila, že používání těchto mechanismů doplňuje domácí aktivity v rámci Společenství.

▼B

Článek 31

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Komise oznámí tyto právní a správní předpisy ostatním členským státům.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o tom informuje ostatní členské státy.

Článek 32

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 33

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

KATEGORIE ČINNOSTÍ UVEDENÝCH V ČL. 2 ODST. 1, ČLÁNCÍCH 3 A 4, ČL. 14 ODST. 1 A ČLÁNCÍCH 28 A 30

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů.

2. Níže uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k výrobním kapacitám nebo jinému výstupu průmyslové činnosti. Jestliže tentýž provozovatel provozuje ve stejném zařízení nebo na stejném místě několik činností, které spadají pod totéž označení, kapacity výstupů z těchto činností se sčítají.

Činnosti	Skleníkové plyny
Činnosti v oblasti energetiky	
Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 20 MW (s výjimkou zařízení pro spalování nebezpečných nebo komunálních odpadů).	Oxid uhličitý
Rafinerie minerálních olejů.	Oxid uhličitý
Koksovací pece	Oxid uhličitý
Výroba a zpracování kovů	
Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně sirníkové rudy).	Oxid uhličitý
Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu	Oxid uhličitý
Zpracování nerostů	
Zařízení na výrobu cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně.	Oxid uhličitý
Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.	Oxid uhličitý
Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně, nebo o kapacitě pecí větší než 4 m^3 a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m^3.	Oxid uhličitý
Ostatní činnosti	
Průmyslové závody na výrobu:	Oxid uhličitý
a) buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů	
b) papíru a lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně.	Oxid uhličitý

▼B

PŘÍLOHA II

SKLENÍKOVÉ PLYNY UVEDENÉ V ČLÁNCÍCH 3 A 30

Oxid uhličitý (CO_2)

Metan (CH_4)

Oxid dusný (N_2O)

Chlorfluorderiváty uhlovodíků (HFC_s)

Perfluorované deriváty uhlovodíků (PFC_s)

Hexafluorid sírový (SF_6)

▼B

PŘÍLOHA III

KRITÉRIA PRO NÁRODNÍ ALOKAČNÍ PLÁNY PODLE ČLÁNKŮ 9, 22 A 30

1. Celkové množství povolenek, které mají být přiděleny pro příslušné období, je v souladu s povinností členského státu omezit své emise podle rozhodnutí 2002/358/ES a Kjótského protokolu, přičemž se přihlédne na jedné straně k podílu na celkových emisích, který tyto povolenky představují ve srovnání s emisemi ze zdrojů nespadajících pod tuto směrnici, a na druhé straně k národním energetickým politikám, a mělo by být v souladu s národním programem změny klimatu. Celkové množství povolenek, které mají být přiděleny, nesmí být větší než je pravděpodobně nutné k přísnému uplatňování kritérií této přílohy. Do roku 2008 musí být množství tak velké, aby bylo v souladu s cestou k dosažení nebo překročení cíle každého členského státu podle rozhodnutí 2002/358/ES a Kjótského protokolu.

2. Celkové množství povolenek, které mají být přiděleny, je v souladu s hodnoceními skutečného a předpokládaného pokroku při plnění příspěvků členských států k závazkům Společenství podle rozhodnutí 93/389/EHS.

3. Množství povolenek, které mají být přiděleny, je v souladu s potenciálem, včetně technologického potenciálu, činností spadajících pod tento systém a zaměřených na snížení emisí. Členské státy mohou založit své přidělování povolenek na průměrných emisích skleníkových plynů podle produktu pro každou činnost a dosažitelný pokrok v každé činnosti.

4. Plán je v souladu s ostatními právními a politickými nástroji Společenství. Je třeba brát v úvahu nevyhnutelné nárůsty emisí vyplývající z nových legislativních požadavků.

5. V souladu s požadavky Smlouvy, a zejména s články 87 a 88, plán nerozlišuje mezi společnostmi nebo odvětvími tak, aby neoprávněně upřednostňoval některé podniky nebo činnosti.

6. Plán obsahuje informace o způsobu, jak se do systému Společenství v daném členském státě bude moci zapojit nový účastník na trhu.

7. Plán může přihlížet k časným akcím a obsahuje informace o způsobu, kterým se časné akce berou v úvahu. Členské státy mohou při přípravě národního alokačního plánu využívat referenční úrovně (benchmarks) odvozené z referenčních dokumentů týkajících se nejlepších dostupných technologií, a tyto referenční úrovně mohou zahrnovat možnost využití časných akcí.

8. Plán obsahuje informace o způsobu, kterým se zohledňuje čistá technologie, včetně energeticky úsporných technologií.

9. Plán zahrnuje ustanovení pro vyjádření připomínek veřejnosti a obsahuje informace o tom, jak se k těmto připomínkám přiměřeně přihlíží před přijetím rozhodnutí o přidělení povolenek.

10. Plán obsahuje seznam zařízení spadajících pod tuto směrnici s uvedenými množstvími povolenek, které mají být každému zařízení přiděleny.

11. Plán může obsahovat informace o způsobu, kterým se přihlíží k existenci hospodářské soutěže ze zemí nebo subjektů mimo Evropskou unii.

▼M1

12. Plán stanoví maximální množství CER a ERU, jež mohou provozovatelé používat v systému Společenství, jako procento přídělu povolenek každému zařízení. Toto procento musí být v souladu se závazky členských států týkajícími se doplňkovosti podle Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

▼B

PŘÍLOHA IV

ZÁSADY PRO MONITOROVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV PODLE ČL. 14 ODST. 1

Monitorování emisí oxidu uhličitého

Emise se monitorují buď pomocí výpočtů, nebo na základě měření.

Výpočet

Výpočet emisí se provádí pomocí vzorce:

údaje o činnosti × emisní faktor × oxidační faktor

Údaje o činnosti (použité palivo, rychlost výroby atd.) se monitorují buď na základě údajů o zásobování, nebo na základě měření.

Použijí se zavedené emisní faktory. Pro všechna paliva mohou být použity emisní faktory specifické pro činnost. Pro všechna paliva kromě nekomerčních paliv (paliva z odpadů, například z pneumatik, a z plynů z průmyslového zpracování) se mohou použít normalizované faktory. Dále se vypracují normalizované hodnoty specifické pro uhelné ložisko a normalizované hodnoty specifické pro Evropskou unii nebo zemi produkce pro zemní plyn. Pro rafinérské produkty mohou být použity normalizované hodnoty IPPC (integrované prevence a omezování znečištění). Emisní faktor u biomasy je nula.

Pokud emisní faktor nebere v úvahu skutečnost, že určitá část uhlíku není oxidovaná, použije se dodatečný oxidační faktor. Pokud byly emisní faktory specifické pro činnost vypočteny a již berou oxidaci v úvahu, nemusí se oxidační faktor použít.

Pokud provozovatel nemůže prokázat, že faktory specifické pro činnost jsou přesnější, použijí se normalizované oxidační faktory vytvořené podle směrnice 96/61/ES.

Pro každou činnost, zařízení a palivo se provádějí výpočty odděleně.

Měření

Při měření emisí se používají normalizované nebo zavedené metody; měření se potvrzuje podpůrným výpočtem emisí.

Monitorování emisí jiných skleníkových plynů

Používají se normalizované nebo zavedené metody, které byly vypracovány Komisí ve spolupráci se všemi zainteresovanými stranami a přijaty v souladu s postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2.

Podávání zpráv o emisích

Každý provozovatel uvede ve zprávě pro dané zařízení tyto informace:

A. Identifikační údaje zařízení, včetně:

— názvu zařízení,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země,

— typu a počtu činností uvedených v příloze I, které jsou v zařízení prováděny,

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka zařízení a případně názvu jakékoli mateřské společnosti.

B. Pro každou činnost uvedenou v příloze I a prováděnou na místě, pro kterou se provádí výpočet emisí:

— údaje o činnosti,

— emisní faktory,

— oxidační faktory,

— celkové emise a

— faktory nejistoty.

▼B

C. Pro každou činnost uvedenou v příloze I a prováděnou na místě, pro kterou se provádí měření emisí:

— celkové emise,

— informace o spolehlivosti metod měření a

— faktory nejistoty.

D. U emisí ze spalování je ve zprávě rovněž třeba uvést oxidační faktor, ledaže oxidace již byla zohledněna při vytváření emisního faktoru specifického pro činnost.

Členské státy přijmou opatření ke koordinaci požadavků na podávání zpráv s jakýmikoli stávajícími požadavky na podávání zpráv, aby se minimalizovalo zatížení podniků vyplývající z podávání zpráv.

▼B

PŘÍLOHA V

KRITÉRIA PRO OVĚŘOVÁNÍ PODLE ČLÁNKU 15

Obecné zásady

1. Emise z každé činnosti uvedené v příloze I podléhají ověřování.

2. Postup ověřování zahrnuje posuzování zprávy podle čl. 14 odst. 3 a monitorování v průběhu předchozího roku. Zabývá se spolehlivostí, důvěryhodností a přesností monitorovacích systémů a hlášených údajů a informací vztahujících se k emisím, zejména:

   a) ohlášenými údaji o činnosti a souvisejícími měřeními a výpočty;

   b) výběrem a použitím emisních faktorů;

   c) výpočty vedoucími k určení celkových emisí a

   d) jsou-li prováděna měření, vhodností výběru metod měření a jejich využitím.

3. Ohlášené emise mohou být potvrzeny, pouze pokud spolehlivé a důvěryhodné údaje a informace umožňují stanovit emise s vysokým stupněm jistoty. Vysoký stupeň jistoty vyžaduje, aby provozovatel prokázal, že:

   a) ohlášené údaje neobsahují žádné rozpory;

   b) shromažďování údajů bylo prováděno v souladu s platnými vědeckými normami a

   c) příslušné záznamy o zařízení jsou úplné a souvislé.

4. Ověřovateli je umožněn přístup na všechna místa a ke všem informacím souvisejícím s předmětem ověřování.

5. Ověřovatel bere v úvahu, zda je zařízení zaregistrováno v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).

Metodologie

Strategická analýza

6. Ověřování je založeno na strategické analýze všech činností prováděných v zařízení. To vyžaduje, aby ověřovatel měl přehled o všech činnostech a jejich významu pro emise.

Analýza postupu

7. Ověřování předložených informací se případně provádí v místě zařízení. Ověřovatel používá kontroly na místě k určení spolehlivosti ohlašovaných údajů a informací.

Analýza rizik

8. Ověřovatel podrobí hodnocení všechny zdroje emisí v zařízení se zřetelem na spolehlivost údajů každého zdroje přispívajícího k celkovým emisím zařízení.

9. Na základě této analýzy ověřovatel výslovně určí zdroje s vysokým rizikem chyb a další aspekty postupu monitorování a podávání zpráv, které pravděpodobně mohou přispívat k chybám při určování celkových emisí. To zvláště zahrnuje výběr emisních faktorů a výpočtů nezbytných k určení úrovně emisí z jednotlivých zdrojů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat uvedeným zdrojům s vysokým rizikem chyb a uvedeným aspektům postupu monitorování.

10. Ověřovatel přihlíží ke všem účinným metodám řízení rizik uplatňovaným provozovatelem za účelem minimalizace stupně nejistoty.

▼B

Zpráva

11. Ověřovatel vyhotoví zprávu o postupu ověřování, která uvádí, zda je zpráva podle čl. 14 odst. 3 uspokojivá. Tato zpráva uvádí všechny aspekty týkající se provedené práce. Prohlášení, že zpráva podle čl. 14 odst. 3 je uspokojivá, může být učiněno, pokud podle názoru ověřovatele nejsou k celkovým emisím uvedeny zjevně chybné údaje.

Minimální požadavky na způsobilost ověřovatele

12. Ověřovatel je nezávislý na provozovateli, provádí svou činnost odborně a objektivně a je obeznámen:

    a) s ustanoveními této směrnice, jakož i s příslušnými normami a pokyny přijatými Komisí podle čl. 14 odst. 1;

    b) s právními, regulačními a správními požadavky týkajícími se ověřovaných činností a

    c) se zajišťováním všech informací vztahujících se ke každému zdroji emisí v zařízení, zejména informací o shromažďování, měření a výpočtu údajů a podávání zpráv o nich.